

[Socialministeren.]

saa jeg mener, at det kunde vi nok klare ved, at jeg henviser til den højtærede Finansminister.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil mene, at den Aftrapning, her er foreslaaet, ikke er rigtig. Det ærede Medlem mente, at man ude paa Landet kunde leve bedre og billigere end inde i Byerne o. s. v. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at den Aftrapning, der er foreslaaet, er af en saadan Karakter, at den kan siges at være mere rigtig end den, der finder Sted for Øjeblikket.

De fleste vil sikkert anerkende, at Udgifterne ved at leve ude paa Landet, inde i Købstæderne og her i København har nærmet sig stærkere end før til eet og samme Beløb. Ud fra den Betragtning er det altsaa, at jeg har forsøgt at nærme Hovedstaden, Købstæderne og Landet noget mere til hinanden end i den bestaaende Lovgivning, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt.

Saa sammenlignede det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen Aldersrenten med, hvad en Tjenestemand kunde tjene, og nævnte her Tallet — saa vidt jeg fik fat paa det — 6 240 Kr., og det ærede Medlem tilføjede, at en Aldersrentemodtager i København kunde komme op paa 3 400 Kr. Det er dog kun i ganske specielle Tilfælde, nemlig naar vedkommende er over 80 Aar og derved vilde opnaa at faa det Tillæg, der nu er foreslaaet for de 80-aarige. Ellers ligger det saadan, at en Rentemodtager i København med fuld Rente paa nuværende Tidspunkt er oppe paa 2 581 Kr. og efter det Forslag, vi nu behandler, vil kunne komme op paa 2 982 Kr. Der er altsaa et Stykke Vej op til de 3 400 Kr., som det ærede Medlem nævnte, for ikke at tale om de 6 240 Kr., som det ærede Medlem ogsaa nævnte. Hvis det ærede Medlem virkelig vil bruge de Tal, han her har anført, maa det være ud fra den Betragtning, at det ærede Medlem intet har imod at være med til at gennemføre de af mig foreslaaede Satser for Alders- og Invalidere rentemodtagere.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen omtalte Folkepensioneringen. Regeringen har allerede i Aabningstalen sagt, at paa Grundlag af Indstillinger, der vil blive afgivet af allerede nedsatte Udvalg, vil man overveje Muligheden af at gennemføre en frivillig forsikringsmæssig Overbygning paa Aldersrenten. Dette Løfte staar jeg naturligvis ved, og jeg haaber, at de Udvalg, der nu arbejder med Sagen, kan komme med en Indstilling. Vi maa saa til den Tid se paa, om det er tilfredsstillende,

eller om vi eventuelt, som det ærede Medlem omtalte det, skulde prøve at lade en Kommission arbejde med Sagen. Men at her er et Problem, som vi alle er interesserede i, det giver jeg det ærede Medlem Ret i. Fra Regeringens Side har vi altsaa i Aabningstalen taget Stilling til det Spørgsmaal og vil gerne se paa, om der kan skaffes en Løsning her.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at han ikke vilde følge med Strømmen mere. Jeg regner med, at det skulde være en Vittighed til mig ud fra den Betragtning, at jeg hedder Strøm. Jeg regner med det, for jeg kender det ærede Medlem og ved, at naar han stikker en ud om Underbukser o. lign., har det en særlig Betydning. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at nu har hverken det ærede Medlem eller Det konservative Folkeparti fulgt med Strømmen. De kunde passende tage og gøre mig den Tjeneste at gøre det i dette Tilfælde. Jeg vilde være taknemmelig for, om vi her i Rigsdagen enige kunde gennemføre dette Lovforslag og hjælpe de økonomisk daarligt stillede i Samfundet, hjælpe de gamle, hjælpe Invaliderne. Jeg tror dog, at man vilde kunne følge Strømmen i dette Tilfælde.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen fra Det radikale Venstre for den Tilslutning, han gav til Lovforslaget. Jeg forstod, at det ærede Medlem havde visse Betænkeligheder med Hensyn til Huslejetillægget og i Stedet for kunde have ønsket, at dette blev ydet eventuelt som et Raadighedsbeløb, hvoraf Kommunerne kunde betale til de enkelte. Det er imidlertid min bestemte Opfattelse, at baade Kommunalbestyrelserne og Rentemodtagerne helst vil have faste Beløb. Skulde Kommunalbestyrelserne nu ogsaa til i stor Udstrækning at yde til de enkelte paa disse Omraader, blev det jo ogsaa et meget stort Arbejde for Kommunerne. Jeg forstod paa det ærede Medlem, som ogsaa paa andre ærede Medlemmer, at man var betænkelig ved det store Arbejde, Kommunerne vil faa, naar dette Lovforslag forhaabentlig kan føres ud i Livet. Ja, jeg ved, det er et stort Arbejde for Kommunerne, og der har ogsaa været Drøftelser med Kommunerne om det Spørgsmaal, ikke mindst med de store Kommuner, der har det største Arbejde hermed. Der er imidlertid blevet sagt til mig, at man vil gøre alt, hvad man kan for, hvis Lovforslaget bliver Lov, at gennemføre det saa hurtigt som gør sig og med godt Humør gaa til Arbejdet. Kommunalbestyrelserne er indstillet paa, at kan de omhandlede Medborgere her faa en Haandsrækning, vil de gerne være